

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทะเลจีนใต้เป็นส่วนหนึ่งของมหาสมุทรแปซิฟิก โดยมีอาณาบริเวณจากทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ ครอบคลุมจากประเทศสิงคโปร์และบริเวณช่องแคบมะละกาไปจนถึงพื้นที่ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณช่องแคบไต้หวันในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดนั้น มีแนวปะการัง ไซดหินและเกาะเล็กเกาะน้อย กระจายกระจายอยู่ในบริเวณทะเลจีนใต้มากกว่า 200 เกาะ ซึ่งหมู่เกาะหมู่เกาะสแปรตลีเป็นหมู่เกาะที่ถือได้ว่าเป็นหมู่เกาะที่มีความสำคัญที่สุดในทะเลจีนใต้ ซึ่งมีทั้งหินโสโครกและเกาะเล็กเกาะน้อยตั้งกระจายกระจาย ในแนวทอดยาวจากทิศเหนือสู่ทิศใต้ เกาะหรือไซดหินเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเพียงยอดแหลมที่โผล่ขึ้นมาจากทะเล ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเดินเรือและไม่เหมาะแก่การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ แต่หมู่เกาะสแปรตลีนี้มีความสำคัญทั้งทางด้านยุทธศาสตร์และการเมืองระหว่างประเทศมาก เพราะหากประเทศใดสามารถกล่าวอ้างอธิปไตยเหนือหมู่เกาะสแปรตลีสำเร็จก็จะนำไปสู่การอ้างอธิปไตยในน่านน้ำใกล้เคียงและยังได้ครอบครองทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่ามหาศาล ซึ่งเชื่อว่าอยู่ใต้ทะเลในบริเวณรอบๆ หมู่เกาะสแปรตลีนี้อีกด้วย และมีการคาดการณ์ว่าบริเวณนี้มีแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ ซึ่งยังไม่ได้มีการขุดอยู่ใต้ทะเลบริเวณนี้เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้บริเวณทะเลจีนใต้ยังอาจกล่าวได้ว่า เป็นเส้นทางคมนาคมทางทะเลที่คับคั่งที่สุด โดยมีความคับคั่งของการจราจรทางทะเลเป็นอันดับสองของโลก ประมาณกันว่าเกือบครึ่งหนึ่งของเรือบรรทุกน้ำมันขนาดใหญ่จะต้องใช้เส้นทางคมนาคมผ่านทางทะเลจีนใต้ ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพทางภูมิศาสตร์ของทะเลจีนใต้ ที่เป็นบริเวณที่เชื่อมต่อระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย และมีประเทศต่างๆ ล้อมรอบทะเลจีนใต้ซึ่งแต่ละประเทศก็เป็นเมืองท่าที่สำคัญในการขนส่งสินค้าและการใช้เส้นทางคมนาคมทางทะเลผ่านช่องแคบมะละกาผ่านทะเลจีนใต้สามารถลดเวลาในการเดินเรือและประหยัดกว่าการใช้เส้นทางคมนาคมทางทะเลเส้นทางอื่นๆ ในภูมิภาคนี้ ที่สำคัญเส้นทางการเดินเรือในทะเลจีนใต้นี้ยังเป็นเส้นทางลำเลียงวัตถุดิบ วัสดุพลังงาน สินค้ารวมถึงน้ำมันที่สำคัญที่สุดของญี่ปุ่น เนื่องจากญี่ปุ่นต้องพึ่งพาวัตถุดิบจากแหล่งวัตถุดิบจากภายนอกประเทศเกือบทั้งหมดโดยเฉพาะน้ำมัน โดยมีอัตราการนำเข้าน้ำมันจากตะวันออกกลางประมาณร้อยละ 70 ของอัตราการบริโภคน้ำมันของญี่ปุ่น ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าเส้นทางคมนาคมทางทะเลผ่านทะเลจีนใต้นี้ถือเป็นเส้นชีวิตของอุตสาหกรรมของญี่ปุ่นเลยทีเดียว ซึ่งเส้นทางนี้จะต้องเดินเรือผ่านในบริเวณใกล้กับหมู่เกาะสแปรตลีนี้ด้วย

หมู่เกาะสแปรตลีประกอบด้วยเกาะเล็กเกาะน้อย ไซดหินและเนินทราย อยู่กระจัดกระจายมากกว่า 230 แห่ง ตั้งอยู่ระหว่างทิศตะวันออกของเวียดนามกับทิศตะวันตกของประเทศฟิลิปปินส์ และอยู่ทางตอนเหนือของประเทศมาเลเซีย ในบรรดาเกาะเล็กเกาะน้อยเหล่านี้ มีการสำรวจและตั้งชื่อกว่า 100 เกาะ แต่เป็นเกาะที่อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลเพียง 36 เกาะเท่านั้น เกาะที่ใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะสแปรตลี คือเกาะ Itu Aba หรือเกาะไต้ผิงซึ่งมีพื้นที่ 0.43 ตารางกิโลเมตร หรือ 89 เอเคอร์ และเป็นเกาะเดียวที่มีแหล่งน้ำจืดบนเกาะ ที่มนุษย์จะสามารถอาศัยอยู่ได้เป็นระยะเวลายาวนาน เกาะอื่น ๆ ไม่มีพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกหรือมนุษย์สามารถอยู่อาศัยได้ในระยะยาว ส่วนเกาะอื่น ๆ ที่มีพื้นที่ใหญ่กว่า 0.1 ตารางกิโลเมตร คือเกาะติตู (THITU ISLAND) เกาะเวสต์ยอร์ก (WEST YORK ISLAND) NORTHEAST CAY, SOUTHEAST CAY, SANDY CAY เกาะที่สูงที่สุดคือเกาะ NAMYIT ISLAND ซึ่งสูง 6.2 เมตร จากระดับน้ำทะเล เกาะที่เหลือนอกจากนี้ เป็นเกาะที่มีความสูงต่ำกว่าระดับน้ำทะเล ในเวลาน้ำลงจึงจะเห็นเกาะบางส่วนโผล่พ้นผิวน้ำทะเล

ประเด็นของกรณีพิพาทเหนือหมู่เกาะสแปรตลีในทะเลจีนใต้ได้มีมานานแล้ว ตั้งแต่ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลง จีนและไต้หวันก็ได้ส่งกองกำลังทางทหารเข้าไปครอบครองเกาะบางเกาะของหมู่เกาะสแปรตลี เดือนมกราคม ค.ศ. 1974 ขณะที่สงครามเวียดนามใกล้ถึงจุดสิ้นสุด ประเทศจีนก็ใช้กำลังเข้ายึดครองหมู่เกาะพาราเซลซึ่งเวียดนามได้ยึดครองอยู่ และจับกุมทหารเวียดนามประมาณ 48 คนพร้อมที่ปรึกษาชาวอเมริกันอีก 1 คน เมื่อสงครามเวียดนามสิ้นสุดในปี ค.ศ. 1975 เวียดนามเหนือซึ่งเป็นฝ่ายชนะสงครามได้ส่งกองกำลังทางทหารเข้าไปยึดครองเกาะบางเกาะในหมู่เกาะสแปรตลีบ้าง ในเวลาต่อมาก็มียุทธศาสตร์ที่กล่าวอ้างอธิปไตยเหนือหมู่เกาะสแปรตลีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เช่น มาเลเซีย ที่กล่าวอ้างอธิปไตยโดยอาศัยหลักเกณฑ์ในเรื่อง ไหล่ทวีป และเข้าครอบครองหมู่เกาะสแปรตลีบางส่วน รวมถึงประเทศ ฟิลิปปินส์ และบรูไน

ตลอดเวลาที่ผ่านมาผู้ที่กล่าวอ้างอธิปไตยเหนือหมู่เกาะสแปรตลีไม่เคยมีการใช้กำลังเข้าปะทะระหว่างกันเลย การเข้าครอบครองของประเทศต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับว่าใครจะมีประสิทธิภาพในการส่งกองกำลังทางทหารเข้าไปครอบครองเกาะต่าง ๆ ได้มากน้อยเพียงใด จนกระทั่งเมื่อวันที่ 14 มีนาคม ค.ศ. 1988 ได้มีการปะทะกันครั้งแรกระหว่างจีนกับเวียดนาม บริเวณเกาะ ChiGua Reef ในหมู่เกาะสแปรตลี ซึ่งอยู่ตอนกลางของทะเลจีนใต้ โดยเรือฟรีเกตของจีนจำนวน 6 ลำ ได้ยิงเรือลำเดียวของเวียดนาม 1 ลำ และเรือยกพลขึ้นบกอีก 1 ลำ ซึ่งจากการปะทะกันดังกล่าวทำให้ทหารเวียดนามสูญหายทั้งหมด 74 คน ส่วนเรือรบของจีนก็ได้รับความเสียหายเช่นเดียวกัน

ความขัดแย้งเหนือหมู่เกาะสแปรตลีได้เริ่มขึ้นอีกครั้งในปี ค.ศ.1992 เมื่อจีนได้ออกกฎหมาย ระบุชัดเจนว่า หมู่เกาะสแปรตลีเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนอธิปไตยของจีน และได้อนุญาตให้บริษัทน้ำมันของอเมริกาเข้ามาสำรวจน้ำมันและก๊าซธรรมชาติในบริเวณหมู่เกาะสแปรตลีที่เวียดนามอ้างอธิปไตยอยู่ ความขัดแย้งได้ทวีความรุนแรงขึ้น โดยในเดือนมิถุนายน ค.ศ.1992 จีนได้ใช้กองกำลังเข้ายึดเกาะดัลค ซึ่งอยู่ห่างจาก Nam Yit Island ที่เวียดนามครอบครองอยู่เพียง 10 กิโลเมตร และใกล้กับเกาะอื่นๆ ที่ได้หวันและฟิลิปปินส์ครอบครองอยู่เช่นกัน นอกจากนี้ในปี ค.ศ.1995 จีนได้ใช้กำลังทางทหารกับฟิลิปปินส์ โดยกองเรือลาดตระเวนของจีนเข้าจับกุมเรือประมงของฟิลิปปินส์ ในบริเวณที่ฟิลิปปินส์ประกาศว่าเป็นเขตของตนและจีนยังละเมิดน่านน้ำบริเวณที่ฟิลิปปินส์ครอบครองด้วยการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างถาวรลงในเขตของฟิลิปปินส์อีกด้วย ฟิลิปปินส์จึงได้ประท้วงจีนอย่างรุนแรงภายหลังจากที่ทราบว่า จีนได้ก่อสร้างที่พักอาศัยบนแนวปะการัง มีสซีฟ (Mischief Reef) โดยฟิลิปปินส์อ้างว่าแนวปะการังนี้อยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน โดยอยู่ห่างประมาณ 135 ไมล์ทะเลจากเกาะพาลาวัน ฟิลิปปินส์ขอให้จีนหรือถอนสิ่งปลูกสร้างและเคารพอาณาเขตที่ฟิลิปปินส์กล่าวอ้างอธิปไตย แต่รัฐบาลจีนปฏิเสธที่จะถอนสิ่งปลูกสร้างและยังคงยืนยันในข้อกล่าวอ้างอธิปไตยของตน รัฐบาลฟิลิปปินส์จึงได้นำข้อพิพาทดังกล่าวไปเสนอต่อที่ประชุมขององค์การอาเซียน องค์การสหประชาชาติและที่ประชุมระหว่างประเทศในระดับต่างๆ เพื่อเรียกร้องความสนใจจากนานาประเทศและขอให้ประเทศมหาอำนาจเข้ามาแทรกแซงปัญหาข้อพิพาทที่เกิดขึ้นดังกล่าว ปัญหาข้อพิพาทนี้จึงเป็นปัญหาที่สำคัญประเด็นหนึ่งของที่ประชุมเวทีภูมิภาคอาเซียน ผู้แทนจากฟิลิปปินส์ได้กล่าวหาว่าจีนเป็นภัยคุกคามต่อภูมิภาค โดยการขยายอำนาจแบบรุก คือต่อดินแดนของฟิลิปปินส์และฟิลิปปินส์ได้หันกลับไปร่วมมือทางทหารกับสหรัฐอเมริกาใหม่ จีนจึงเปิดการเจรจาแบบทวิภาคกับฟิลิปปินส์และได้รับความตกลงร่วมกันระหว่างจีนกับฟิลิปปินส์ในความร่วมมือในทะเลจีนใต้ ซึ่งเน้นการแก้ปัญหาข้อพิพาทโดยสันติวิธีระหว่างประเทศทั้งสอง และจีนยังเปิดการเจรจาโดยตรงกับกลุ่มประเทศอาเซียนแทนการเจรจาแบบทวิภาคี และยืนยันว่าจีนจะแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธีบนพื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายทะเลปี ค.ศ.1982 ทั้งนี้เพราะจีนไม่ต้องการให้ปัญหาข้อพิพาทในทะเลจีนใต้ลุกลามไปทำลายความสัมพันธ์ทางการทูตและความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ดีระหว่างจีนกับกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของจีนในปัจจุบันและอนาคต แต่ในขณะที่เดียวกันจีนก็พยายามจะปกป้องผลประโยชน์ของตนในทะเลจีนใต้ให้มากที่สุดด้วย

แม้ว่าในปัจจุบันนี้จีนจะมีปฏิภริยาที่ลดความแข็งกร้าวลงบ้างและตระหนักถึงผลลัพธ์ของการแก้ปัญหาโดยการใช้อำลัังเป็นอยุ่ที่ดีว่ามีผลกระทบต่อภาพพจน์และความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จีนจึงได้พยายามละเว้นการใช้อำลัังบีบบังคับและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหโดยสันติวิธี และพยายามเจรจาปัญหาข้อพิพาทแบบทวิภาคีกับรัฐคู่กรณีพิพาท เช่นฟิลิปปินส์ และเวียดนาม กัับการเจรจาแบบพหุภาคีระหว่างจีนกับองค์การอาเซียน เพื่อแสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งต่อมาได้มีแนวคิดและการสนับสนุนให้มีการจัดทำระเบียบปฏิบัติในทะเลจีนใต้ (Code of Conduct) จนกระทั่งมีการลงนามในปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยแนวปฏิบัติในทะเลจีนใต้ ระหว่างจีนกับประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ แต่การจีนมีปฏิภริยาที่ลดความแข็งกร้าวลง ก็ยังไม่ทำให้ปัญหาข้อพิพาทเหนือหมู่เกาะสแปรตลีสสามารถยุติลงได้ เนื่องจากภายหลังจากที่ได้ลงนามในปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยแนวปฏิบัติในทะเลจีนใต้ รัฐคู่กรณีพิพาทก็ไม่ได้ปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ในปฏิญญาดังกล่าว แต่ยังคงพยายามเข้าครอบครองและกระทำการอันอาจจะก่อให้เกิดข้อพิพาทที่ลุกลาม จนอาจจะมี การใช้อำลัังทางทหารชั้นอีก ซึ่งหากปัญหาข้อพิพาทเหนือหมู่เกาะสแปรตลีสยังไม่ได้รับการแก้ไข ปัญหาความขัดแย้งในบริเวณทะเลจีนใต้อาจจะเกิดขึ้นอีกครั้งและลุกลามเป็นปัญหาในระดับภูมิภาคได้อีก

ดังนั้น ปัญหาความขัดแย้งในทะเลจีนใต้เหนือหมู่เกาะสแปรตลีสจึงเป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนมากเกี่ยวข้องกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศ ผลประโยชน์แห่งชาติของประเทศที่เกี่ยวข้องในภูมิภาคนี้ และผลประโยชน์ของประเทศมหาอำนาจภายนอกภูมิภาคและต่อดุลอำนาจทางทหารของประเทศทั้งภายในและภายนอกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศที่เกี่ยวข้องพยายามจะปกป้องการอ้างอธิปไตยของตนโดยการยึดครองเกาะต่างๆ โดยใช้อำลัังทางทหาร การอาศัยข้อกล่าวอ้างทางประวัติศาสตร์ กฎหมายทะเล และการเจรจาทางการทูต ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเมืองระหว่างประเทศ ผลประโยชน์แห่งชาติที่แต่ละรัฐพยายามจะแสวงหาจากหมู่เกาะสแปรตลีสนี้ ทำให้ปัญหาข้อพิพาทในบริเวณหมู่เกาะสแปรตลีสไม่อาจแก้ไขได้โดยง่ายในอนาคตอันสั้น สิ่งที่เกี่ยวข้องอาจทำได้ดีที่สุดในปัจจุบัน คือการเจรจาเพื่อป้องกันไม่ให้ความขัดแย้งดังกล่าวลุกลามกลายเป็นสงครามระหว่างประเทศขึ้นมา

กรณีปัญหาดังกล่าวจึงเป็นประเด็นในทางกฎหมายและในทางการเมืองระหว่างประเทศในการที่จะศึกษาถึงลักษณะของปัญหาและปัญหาดังกล่าวควรมีแนวทางในแก้ไขโดยหาทางระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี เพื่อไม่เกิดเป็นปัญหาและขยายวงกว้างออกไปจนกลายเป็นปัญหาในระดับภูมิภาค ซึ่งจะได้ศึกษาต่อไปในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงสภาพทางภูมิศาสตร์และความสำคัญของหมู่เกาะสแปรตลี
2. เพื่อให้ทราบถึงสภาพและสาเหตุของปัญหาของกรณีพิพาทเหนือหมู่เกาะสแปรตลี
3. เพื่อให้ทราบถึงหลักในทางกฎหมายระหว่างประเทศที่นำมาพิจารณาข้อกล่าวอ้างของรัฐต่างๆ ในการอ้างอธิปไตยเหนือหมู่เกาะสแปรตลี
4. เพื่อให้ทราบถึงหลักการและวิธีการในการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีตามกฎหมายระหว่างประเทศ
5. เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการระงับข้อพิพาทเหนือหมู่เกาะสแปรตลีที่ผ่านมา
6. เพื่อหาแนวทางในการระงับข้อพิพาทเหนือหมู่เกาะสแปรตลีปัจจุบัน

ขอบเขตของการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งศึกษาถึง สภาพของปัญหาและสาเหตุที่ทำให้เกิดการกล่าวอ้างอธิปไตยทับซ้อนกันเหนือหมู่เกาะสแปรตลีของรัฐคู่กรณีพิพาททั้ง 6 รัฐ โดยวิเคราะห์ถึงประเด็นในด้านการได้มาซึ่งดินแดนระหว่างประเทศ และหลักกฎหมายตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ตลอดจนการเมืองระหว่างประเทศสัมพันธ์กับปัญหาข้อพิพาทที่เกิดขึ้นเพื่อวิเคราะห์ข้อกล่าวอ้างของรัฐต่างๆ และพิจารณาว่าข้อกล่าวอ้างของรัฐใดมีเหตุผล สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศเพียงใด และพิจารณาถึงผลกระทบของปัญหากับรัฐต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาที่เกิดขึ้น

นอกจากนี้ยังมุ่งค้นหาและเสนอแนวทางในการระงับข้อพิพาทในปัจจุบันโดยพิจารณาจากการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ และในกรอบขององค์การสหประชาชาติ และในระดับภูมิภาค เพื่อแสวงหาแนวทางในการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเอกสารเพียงอย่างเดียว โดยจะวิเคราะห์ถึง

1. หลักการได้มาซึ่งดินแดนตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ
2. การระงับข้อพิพาทในทางกฎหมายระหว่างประเทศ
3. หลักการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติ
4. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ.1982
5. เอกสารอื่นๆ อาทิเช่น หนังสือตำรา, เอกสารและสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ รวมทั้ง

บทความที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

สมมติฐานในการวิจัย

การกล่าวอ้างอธิปไตยเหนือหมู่เกาะสแปรตลี ระหว่างรัฐคู่กรณีทั้ง 6 รัฐในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีสาเหตุที่สำคัญมาจาก การรักษามลประโยชน์แห่งชาติของแต่ละประเทศเอาไว้ให้มากที่สุด โดยการอ้างเหตุผลต่างๆและพยายามแสวงหาวิธีการในการกล่าวอ้างอธิปไตยเพื่อครอบครองหมู่เกาะดังกล่าว จนกลายเป็นปัญหาข้อพิพาทในระดับภูมิภาค แม้ว่ากฎหมายระหว่างประเทศ จะมีวิธีการในการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีหลายประการ แต่วิธีการในการระงับข้อพิพาทดังกล่าวไม่สามารถนำมาปรับใช้กับปัญหาข้อพิพาทในกรณีนี้ได้ แนวทางการแก้ไขปัญหาก็ทำได้เพียงการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าวลุกลามออกไป โดยอาศัยกลไกทางการเมืองระหว่างประเทศเป็นวิธีในการระงับข้อพิพาทในเรื่องดังกล่าว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เมื่อได้ศึกษาตามวัตถุประสงค์และทดสอบความถูกต้องของสมมติฐานแล้ว คาดว่าผลที่ได้รับคือ

1. ทราบถึงที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์ของหมู่เกาะสแปรตลี
2. ทราบถึงความสำคัญของหมู่เกาะสแปรตลี
3. ทราบถึงสภาพปัญหาการกล่าวอ้างอธิปไตยเหนือหมู่เกาะสแปรตลี

4. ทราบถึงข้อกล่าวอ้างของรัฐคู่กรณีพิพาททั้ง 6 ประเทศ ในการกล่าวอ้างอธิปไตยเหนือหมู่เกาะสแปรตลี
5. ทราบถึงประเด็นทางกฎหมายที่นำมาวิเคราะห์ถึงข้อกล่าวอ้างของรัฐคู่กรณีพิพาท
6. สามารถ วิเคราะห์ประเด็นทางการเมืองในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทดังกล่าว
7. ทำให้ทราบและเข้าใจถึงปัญหาและอุปสรรคในการระงับข้อพิพาท จากปัญหาการกล่าวอ้างอธิปไตยเหนือหมู่เกาะสแปรตลีที่ผ่านมา
8. เพื่อแสวงหาแนวทางในการระงับข้อพิพาทบริเวณหมู่เกาะในทะเลจีนใต้